dosar nr. 1-23053411-05-1r-25082023 Judecătoria Cahul, sediul centru
Judecător Sârbu Aliona

D E C I Z I E
în numele Legii

20 noiembrie 2023 mun. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul
în componența:
președintele completului, judecător Movilă Vitalie,
judecătorii Pilipenco Serghei, Dvurecenschii Evghenii,
în lipsa părților,

a judecat în ședință publică, în ordine de recurs, cererea de recurs declarată de către avocatul Palencu Victoria în interesele lui Focșa Anatolie împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul central din 04 august 2023, pronunțată în cauza penală de învinuire a lui

Focșa Anatolie *****, data nașterii *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, *****

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal

Procedura de citare legal executată.

Cauza a fost examinată de instanța de fond în termen de la 11.04.2023 până la 04.08.2023, și de instanța de recurs în termen de la 25.08.2023 până la 20.11.2023.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în recurs și referință, colegiul judiciar

C O N S T A T Ă :

Prin *sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 04 august 2023*, Focșa Anatolie fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Fiind informat Focșa Anatolie despre obligaţia acestuia de a se prezenta la Biroul de Probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în termen de 05 zile de la momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, în vederea executării pedepsei aplicate. La fel, fiindu-i explicat inculpatului Focșa Anatolie că, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 04 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Totodată, fiind aplicată în privința inculpatului Focșa Anatolie, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi

țara până când sentința va deveni definitivă. De asemenea, a fost indicat în sentința dată că, copia prezentei sentințe, la rămânerea definitivă, urmează a fi remisă Agenției Servicii Publice, în vederea asigurării evidenței executării pedepsei complementare aplicate inculpatului Focșa Anatolie privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. A fost admisă cerința acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, fiind hotărâtă încasarea de la Focșa Anatolie în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 28,85 lei, cheltuielile suportate pe testul pentru folosirea aparatului „Drager 6810". Iar, potrivit art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală corp delict: discul optic de tip CD-R, care conține două înregistrări video din data de 24 martie 2023, s-a hotărât de a se păstrarea la dosar pe tot termenul de păstrare a dosarului.

Cauza a fost examinată de instanța de fond *fără participarea inculpatului Focșa Anatolie*, care a depus cererea privind examinarea cauzei în lipsa sa, în temeiul art. 321 alin. (2) Cod de procedură penală.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Focșa Anatolie deținând permis de conducere valabil nr. 995901865 categoria „A, B, C, H", la data de 24 martie 2023, fiind sub influența băuturilor alcoolice, s-a urcat la volanul automobilului de model „Mercedes E220", cu numărul de înmatriculare *****, prin ce a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din data de 13 mai 2009, și anume: art. 10 alin. (1) pct. b) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia *persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele Regulamentului circulației rutiere, precum și posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum;* art. 14 pct. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia *conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, se află sub influența preparatelor medicamentoase care conduc la reducerea reacției, este bolnav, traumat sau se află într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere,* deplasându-se prin sat. Tartaul de Salcie, raionul Cahul, adică pe drumurile publice, în jurul orei 21:30, a fost stopat de către colaboratorii INSP al MAI, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și la ora 21:36, Focșa Anatolie fiind supus testării alcoolscopice cu aparatul special de tip „Drager 6810", s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul liber expirat constituie 0,81 mg/l, ceea ce potrivit prevederilor art. 134^{12} alin. (3) din Codul penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiuni, care au fost încadrate juridic în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”*.

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 04 august 2023 *avocatul Palencu Victoria în interesele lui Focșa Anatolie a contestat-o cu recurs*, prin intermediul căruia solicită admiterea cererii depuse și casarea sentinței contestate, în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Focșa Anatolie să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, fără aplicarea pedepsei complementare – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea cererii de recurs a fost menționat că, încă de la urmărirea penală inculpatul a recunoscut vinovăția, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor Bumaghin Nicolae și Bocevar Vitalie. Aceștia menționând că, fiind stopat Focșa Anatolie a recunoscut că a consumat două pahare de vin și a fost de acord să fie testat cu aparatul Drager 6810, inculpatul nu a obiectat rezultatul și nici nu a avut careva cereri sau obiecții.

Însă, la emiterea sentinței, prima instanță nu a ținut cont de faptul că, inculpatul este caracterizat din punct de vedere pozitiv, a recunoscut vina și s-a căit sincer la urmărirea penală, a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară. Totodată, careva circumstanțe agravante în privința lui Focșa Anatolie, nu au fost stabilite și nici nu au fost invocate de către acuzatorul de stat.

Cu toate acestea, instanța de fond conchide că, nu au fost stabilite circumstanțe de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal și nu poate constitui drept temei de neaplicare a pedepsei complimentare obligatorii. Invocând partea apărării că, potrivit art. 78 alin. (2) Cod penal, în cazul în care instanța judecătorească constată circumstanțe atenuante, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlăturată. Despre această prevedere legală apărarea a atras atenția instanței de fond, însă aceasta nu menționează nimic în acest sens.

Astfel, menționează recurentul că, toate acestea în ansamblu, denotă existența circumstanțelor personale și reale, care dau posibilitatea de a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal.

În drept, cererea de recurs fiind întemeiată pe prevederile art. 78 alin. (2), art. 79 Cod penal.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată integral.

Totodată, este de menționat faptul că, părților le-a fost expediată cererea de recurs menționată și prin înștiințarea nr. 2119 din 01 septembrie 2023 le-a fost comunicat despre necesitatea prezentării până la data de 18 septembrie 2023 a

referinței. Iar, la data de 06 septembrie 2023 procurorul Calendari Dumitru a depus referința, în care indică netemeinicia invocărilor recurentului, or, inculpatul anterior a fost atras la răspundere contravențională, este divorțat, nu are persoane la întreținere și nu este încadrat în câmpul muncii. Menționând procurorul și faptul că, Focșa Anatolie nu a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a recunoscut vinovăția, refuzând de a depune careva explicații. Totodată, inculpatul la instanța de fond nu s-a prezentat și nu a depus careva explicații, nu a recunoscut vinovăție, deci, invocând procurorul că, lipsește cumulul de circumstanțe atenuante a răspunderii penale.

Menționându-se că, potrivit art. 78 Cod penal ”(2) în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvîrşirea infracţiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracţiune săvîrşită, poate fi înlăturată”. Or, în primul rând, Codul penal stipulează necesitatea existenței mai multor circumstanțe atenuante pentru aplicarea înlăturării pedepsei complementare, ceea ce potrivit materialelor cauzei penale nu s-a constatat. Iar, în al doilea rând, pedeapsa sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport este o pedeapsă complementară, ceea ce potrivit sancțiunii din alin. (1) art. 264^1 Cod penal, această pedeapsă se aplică în toate cazurile. Pe când apărătorul solicită înlăturarea pedepsei respective în temeiul art. 78 alin. (2) Cod penal, care face referire numai la pedepse complementare, nu și la cele obligatorii. Astfel, indicând recurentul că, recursul declarat de către apărător este nefondat, circumstanțe, care denotă necesitatea respingerii recursului depus de partea apărării.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recurs, cât și în referința depusă, colegiul judiciar conclude asupra necesității respingerii ca fiind nefondat a recursului ordinar declarat în interesele lui Focșa Anatolie, cu menținerea sentinței contestate, din următoarele considerente.

Potrivit art. 439 Cod de procedură penală *”(1) termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii”*.

Iar, în speță, sentința Judecătoriei Cahul, sediul central a fost emisă la data 04 august 2023, cererea de recurs fiind depusă de avocatul Palencu Victoria în interesele lui Focșa Anatolie la data de 04 august 2023, deci fără omiterea termenului de depunere a recursului.

În conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de procedură penală, *”judecând recursul, instanța respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat”*.

Potrivit art. 448 Cod de procedură penală, *”(1) judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs”*.

Instanța de recurs a constatat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt şi de drept şi just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa lui Focșa Anatolie, este infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal. Așa cum, s-a constatat că, Focșa Anatolie deținând permis de conducere valabil nr. 995901865 categoria „A, B, C, H”, la data de 24 martie 2023, fiind sub influența băuturilor alcoolice, s-a urcat la volanul automobilului de model „Mercedes E220”, cu numărul de înmatriculare *****, prin ce a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din data de 13 mai 2009, și anume: art. 10 alin. (1) pct. b) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia *persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede cunoştințe şi să execute cerințele Regulamentului circulației rutiere, precum şi posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum;* art. 14 pct. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia *conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, se află sub influența preparatelor medicamentoase care conduc la reducerea reacției, este bolnav, traumat sau se află într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere,* deplasându-se prin sat. Tartaul de Salcie, raionul Cahul, adică pe drumurile publice, în jurul orei 21:30, a fost stopat de către colaboratorii INSP al MAI, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și la ora 21:36, Focșa Anatolie fiind supus testării alcoolscopice cu aparatul special de tip „Drager 6810”, s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul liber expirat constituie 0,81 mg/l, ceea ce potrivit prevederilor art. 134[12] alin. (3) din Codul penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Acțiuni, care corect au fost încadrate juridic în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”*.

Este de menționat faptul că conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *”instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii”*, iar potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, *”sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului”*.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susținut de jurisprudența CEDO, sarcina probațiunii în şedințele de

judecată în prima instanță şi în instanța de recurs îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcţia acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărîrea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 şi e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Mai mult ca atât, este de menționat faptul că ignorarea jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului şi încălcarea prevederilor art. 24 şi art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

Instanța de recurs notează că, la momentul judecării cauzei şi pronunțării sentinţei de către instanța de fond, acțiunile lui Focșa Anatolie corect au fost calificate în baza art. 264^1 alin. (1) Cod penal, just fiind și stabilită şi individualizată pedeapsa pentru Focșa Anatolie, fără a fi admise abateri de la criteriile de individualizare a pedepsei.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, şi care au fost corect apreciate prin prisma pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, potrivit căruia, *„fiecare probă necesită să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor”*. Cerințele date ale legii procesual penale fiind respectate de către instanța de fond, probele administrate pe dosar au fost apreciate corect, fapt ce a dus la condamnarea lui Focșa Anatolie, pe deplin confirmându-se vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor imputate.

Este de menționat că, probe noi la examinarea cauzei în instanța de recurs nu au fost administrate, iar odată cu depunerea recursului, partea apărării invocă necesitatea casării sentinței contestate, în partea aplicării pedepsei, invocând că, în speță, sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal. Deci, prin depunerea recursului, inculpatul nu contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond, și nici calificarea faptei imputate, dar apărarea este rezervată asupra individualizării pedepsei penale de către instanța de fond, și solicită aplicarea pedepsei în privința lui Focșa Anatolie, fără aplicarea pedepsei complementare – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Așa cum, consideră că eronat instanța de fond nu a conchis existența circumstanțelor prevăzute la art. 78 alin. (2) Cod penal, fapt ce a dus la aplicarea unei pedepse cu derogarea de la prevederile art. 61 Cod penal.

Menționând în acest sens partea apărării că, potrivit art. 78 alin. (2) Cod penal *”în cazul în care instanța judecătorească constată circumstanțe atenuante,*

pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlăturată”. Iar, despre această prevedere legală apărarea a atras atenția instanței de fond, însă aceasta nu menționează nimic în acest sens, astfel, menționează recurentul că, toate acestea în ansamblu, denotă existența circumstanțelor personale și reale, care dau posibilitatea de a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal.

Astfel, este de menționat faptul că, la stabilirea categoriei pedepsei lui Focșa Anatolie, colegiul judiciar conchide că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, art. 75-79 Cod penal. Deci, din cele menționate se desprinde, că instanța de fond a pus accent pe faptul că instanța de judecată stabilește pedeapsa echitabilă *”în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luînd în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ţinîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viață ale familiei acestuia”*. Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă – până la cea mai aspră – detențiune pe viață.

Instanța de recurs ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de rolul inculpatului la săvârșirea infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Focșa Anatolie, au fost stabilite: comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, iar potrivit art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante, nu au fost stabilite și nici nu au fost invocate de partea acuzării. Deci, cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, colegiul judiciar reține că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de persoana celui vinovat, de restabilirea echității sociale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Astfel, se desprinde că la stabilirea pedepsei instanța de fond a pus accent și pe personalitatea inculpatului că, acesta nu are antecedente penale, dar a fost atras la răspundere contravențională (f.d.21-22), lipsa circumstanțelor agravante, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog (f.d.16, 18), este divorțat și nu are persoane la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii. La fel, s-a pus

accent și pe faptul că, prezența circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal – comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, nu pot fi considerată circumstanță excepționale menționate la art. 79 alin. (1^1) Cod penal. Prima instanță a ținut cont de toate acestea la stabilirea pedepsei, deci, fiind stabilită o pedeapsă echitabilă, corect considerând că la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal.

Potrivit art. 79 Cod penal *„(1) ţinînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională. (1^1) Poate fi considerată excepţională atît o circumstanţă atenuantă, cît şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1). (3) În cazul condamnării persoanelor adulte pentru comiterea infracţiunilor deosebit de grave, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puţin două treimi din minimul pedepsei prevăzute de prezentul cod pentru infracţiunea săvîrşită. (4) Prevederile alin.(1) nu se aplică persoanelor adulte în cazul aplicării pedepsei detenţiunii pe viaţă, în cazul recidivei de infracţiuni sau al săvîrşirii de infracţiuni prevăzute la art.166^1 alin.(2)–(4)”*.

Colegiul judiciar reține că, pe lângă respectarea limitelor pedepsei, pedeapsa stabilită trebuie să corespundă și criteriilor de individualizare a pedepsei, este necesar să se țină cont de gravitatea infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante, cât și de circumstanțele agravante. Situație, care s-a manifestat la caz. Cu atât mai mult că, la caz, nu este prezentă situația stipulată la art. 78 alin. (2) Cod penal, or, la caz, a fost stabilită existența doar a unei circumstanțe atenuante – comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare. Iar, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlăturată în cazul constatării circumstanțelor atenuante. Deci, Codul penal stipulează necesitatea existenței mai multor circumstanțe atenuante pentru aplicarea înlăturării pedepsei complementare, ceea ce potrivit materialelor cauzei penale nu s-a constatat.

Totodată, colegiul judiciar nu poate trece cu vederea faptul că, pedeapsa sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport este o pedeapsă complementară obligatorie, ceea ce potrivit sancțiunii din alin. (1) art. 264^1 Cod penal, această pedeapsă se aplică în toate cazurile. Iar, partea apărării solicită înlăturarea pedepsei respective în temeiul art. 78 alin. (2) Cod penal, care face referire numai la pedepse complementare, nu și la cele obligatorii. Și, care nu se aplică în cazul în care se stabilește prezența situației stipulate la art. 79 Cod penal – existența situației excepționale, iar prima instanță la emiterea sentinței contestate a pus accent pe faptul lipsei acesteia. Corect stabilind instanța de fond faptul că, doar recunoașterea vinovăției, căința sinceră şi săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare nu constituie circumstanțe atenuante excepționale. Nu poate fi acceptată conceptional săvârșirea infracțiunii pentru prima dată ca fiind o circumstanță excepțională, or, ea nu este legată de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei, după cum se cere la art. 79 Cod penal.

Astfel, circumstanţele la care face referire apărarea, și anume caracterizarea pozitivă la domiciliu, lipsa antecedentelor penale, nu constituie circumstanțe excepționale care ar impune aplicarea prevederilor art. 79 sau 78 alin. (2) Cod penal și înlăturarea pedepsei complementare obligatorii.

În circumstanțele expuse, instanța de recurs reține că, instanța de fond la stabilirea pedepsei principale inculpatului, corect a considerat că trebuie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore, iar cât privește privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport – pedeapsă complementară, prevăzută de sancțiunea art. 264^1 alin. (1) Cod penal, corect a conchis că este necesar de aplicat așa cum, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal. Iar, partea apărării invocând contrariul, nu a fost demonstrat că inculpatul ar fi fost în acea situație în care era nevoit să se urce la volan în orice stare ar fi fost, de exemplu pentru a salva pe cineva ce s-ar fi aflat într-o stare stringentă sau că ar fi existat o altă situație, ce manifesta necesitatea acestuia de a conduce mijlocul de transport. Și, fiind stopat de colaboratorii de poliție, existând suficiente temeiuri de a presupune că dânsul se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, la propunerea de a trece testul alcoolscopic la aparatul Drager 8510, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat a constituit de 0,81 mg/1, ceea ce conform art. 134^{12} Cod penal corespunde stării de ebrietate cu grad avansat.

Instanța de recurs remarcă și faptul că, doar caracterizarea pozitivă la domiciliu, lipsa antecedentelor penale, nu constituie circumstanțe atenuante excepționale. Cu atât mai mult că, anterior, la 16 martie 2022, inculpatul a fost

atras și la răspundere contravențională (f.d.22). Iar, de toate acestea s-a ținut cont la stabilirea pedepsei în privința lui Focșa Anatolie. Așa cum, materialele dosarului confirmă că, Focșa Anatolie se deplasa cu automobilul pe drumurile publice, și anume, pe traseul local în r. Cahul, s. Taraclia de Salcie și existând suficiente temeiuri de a presupune că dânsul se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, la propunerea de a trece testul alcoolscopic, inculpatul a acceptat, iar rezultatul a constituit 0,81 mg/l, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat. Iar, la stabilirea pedepsei de către instanța de fond, s-a ținut cont de faptul că, fapta săvârșită face parte din categoria infracțiunilor ușoare, inclusiv de faptul că, nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale ale cauzei legate de scopul și motivele faptei comise de către inculpatul Focșa Anatolie. Prin urmare, întemeiat a fost conchis de către prima instanță, necesitatea aplicării pedepsei complementare – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport în privința lui Focșa Anatolie.

Toate acestea demonstrează netemeinicia argumentelor recurentului invocate în acest sens, materialele dosarului demonstrând că la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal și nu există situația prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod penal. Așa cum, nu a fost demonstrat că la caz, ar fi existat factorii ce ar fi determinat necesitatea stringentă a comportamentului inculpatului întru săvârșirea infracțiunii date, dar nici existența mai multor circumstanțe atenuante pentru aplicarea înlăturării pedepsei complementare.

Colegiul judiciar remarcă și faptul că, infracțiunea dată prezintă un pericol social sporit așa cum, generează riscul de diminuare a securității traficului rutier în care sunt implicate multiple unități de transport, conducătorii cărora sunt justificați să creadă în nivelul înalt al securității traficului și în eficacitatea măsurilor de protecție a securității la trafic din partea statului. Săvârșirea infracțiunii de conducere a unității de transport în stare de ebrietate cu grad avansat, fără demonstrarea existenței situației excepționale, care l-ar fi determinat să urce la volan în orice stare, denotă necesitatea aplicării pedepsei complementare – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Or, faptul că, Focșa Anatolie a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară, se caracterizează din punct de vedere pozitiv la locul de trai, nu are antecedente penale, nu constituie circumstanțe atenuante excepționale.

La fel, instanța de recurs reține că, la art. 78 Cod penal nu se prescrie în mod imperativ reducerea pedepsei la limita minimă, însă în corelație cu faptul existenței circumstanțelor atenuante, stabilirii motivului comiterii infracțiunii date, stabilirea acestora poate duce la înlăturarea pedepsei complementare, ceea ce potrivit materialelor cauzei penale nu s-a constatat. Or, cele invocate de partea apărării, nu

constituie circumstanțe excepționale ale cauzei, care ar duce la aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Astfel, instanța de recurs consideră că, corect instanța de fond i-a stabilit lui Focșa Anatolie pedeapsa principală cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore și complementară – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Colegiul judiciar menționează că, corect prima instanță a reținut ca neîntemeiată solicitarea inculpatului privind neaplicarea pedepsei complementare în privința sa, or, ultimul nu a fost în cazul când ar fi existat necesitatea stringentă de a săvârși infracțiunea imputată. Deci, cele invocate în recursul depus, denotă că corect prima instanță a fost făcută trimitere la faptul că această situație nu constituie o circumstanță excepțională întru neaplicarea pedepsei complementare. Cu atât mai mult că, nu a fost demonstrat nici acel fapt că inculpatul ar fi fost în acea situație în care era nevoit să comită infracțiunea, de exemplu pentru a salva pe cineva ce s-ar fi aflat într-o stare stringentă sau că ar fi existat o altă situație, ce manifesta necesitatea acestuia de a conduce mijlocul de transport în orice stare.

Astfel, instanța de recurs ca și prima instanță nu reține existența circumstanțelor excepționale atenuante ale răspunderii inculpatului, care ar permite aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, sau pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii în formă de – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, chiar dacă prevederile art. 78-79 Cod penal, stipulează o astfel de posibilitate, nu este la cazul din speță.

Cu atât mai mult că, legiuitorul nu întâmplător pentru această infracțiune a stabilit în calitate de pedeapsă – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, dat fiind ponderea infracțiunilor cu privire la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate ceea ce provoacă un număr mare de accidente ca consecință a prevăzut în calitate de pedeapsă complementară privarea de dreptul special.

Instanța de recurs notează și faptul că, instanța de fond la emiterea sentinței a ținut cont de prevederile art. 78 – 79 Cod penal și corect a concluzionat faptul că, circumstanțele cauzei în ansamblu și pornind de la scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, de la principiul individualizării pedepsei penale, conving instanța de judecată că, este necesar de a aplica lui Focșa Anatolie, pentru săvârșirea infracțiunii, și pedeapsa sub formă de – anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport. Deci, a pus accent pe faptul că mijlocul de transport a fost condus de către o persoană în stare de ebrietate, fără a fi demonstrată necesitatea stringentă de a urca la volan în orice stare. Astfel, aplicarea doar a pedepsei cu muncă neremunerată, fără – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, nu va corespunde unei pedepse echitabile, și nu va impune

inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor acesteia, ceea ce nu ar fi proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și nu va fi suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune și nu va contribui la realizarea scopului de corectare a lui Focșa Anatolie, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către aceasta cât și de către alte persoane. La caz, instanța de recurs, ca și prima instanță consideră că, pedeapsa echitabilă este cea cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore și cu aplicarea pedepsei complimentare – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Or, restabilirea echității sociale reprezintă o valoare supremă în societate și este garantată de art. 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

Prin urmare, recursul declarat de avocat în interesele lui Focșa Anatolie este nefondat, fapt ce duce la respingerea recursului și menținerea sentinței contestate.

Călăuzindu-se de prevederile art. 417- 418, art. 447 - 448, art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de procedură penală, colegiul judiciar

D E C I D E :

Se respinge ca fiind nefondat recursul ordinar declarat de către avocatul Palencu Victoria în interesele lui Focșa Anatolie.

Se menține sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 04 august 2023, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Focșa Anatolie învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
judecător Movilă Vitalie

Judecătorii: Pilipenco Serghei

Dvurecenschii Evghenii